

[Erlendsson.]

for i den nødvendige overgangstid, indtil færingerne selv var i stand til at klare de økonomiske byrder, at give stor finansiel støtte til disse sagsområder. Nu er spørgsmålet, om denne lovs ikrafttræden – hvis den vedtages her i dag, hvad meget tyder på – betyder, at hjemmestyreløven herefter er sat ud af kraft. Hidtil har Færøernes landsstyre i fuld konsekvens af den indstilling, som gjaldt, da hjemmestyreløven blev vedtaget, hvert år ansøgt om økonomisk støtte bl. a. til sygehusvæsenet. Nu skal det fastlægges ved lov, at denne støtte automatisk tilstilles færingerne efter regning. Jeg fatter ikke, at de færøske repræsentanter ikke tydeligt har modsat sig dette.

Jeg sagde ved første behandling, at jeg har stor sympati for det færøske folk. Jeg forstår dets bevæggrunde til i så høj grad som muligt at ville styre sig selv. Men det forudsætter de økonomiske kræfter. Nu er spørgsmålet, om denne forudsætning ikke også i dag i fuldt mål er til stede, således at den færøske økonomi i virkeligheden er bedre end statens.

Jeg har regnet lidt på dette spørgsmål og har konstateret igennem den årbog, der udgives af færingerne, at landskassens indtægter gennem skatter, told og andre afgifter i 1975–76 lå på 279.900.000 kr. og de kommunale skatter på 104.717.000 kr. eller i alt 384.618.000 kr., hvilket giver en samlet byrde for en befolkning på 40.441 på dette tidspunkt på gennemsnitlig 9.510 kr. I det øvrige Danmark var den samlede byrde af skatter og afgifter ca. 86 mia kr., fordelt på 5,1 mill. personer. Det giver et gennemsnit på næsten 17.000 kr. eller næsten 7.500 kr. mere, svarende til 77–80 pct. mere, end folk på Færøerne må lide under. Ligningsprocenterne på Færøerne er ganske lave sammenlignet med dem, som gælder for det øvrige land. De ligger i det højeste på godt 16 pct., gældende for Thorshavn by, og vel på et gennemsnit af 12–14 pct. for de øvrige bygder. Desuden har man den fordel, at betalt skat for det foregående år er fradragsberettiget, ligesom den tidligere var her.

Så kan man naturligvis spørge, om indtægterne for den færøske befolkning da lå lavere end for den danske. Der har jeg fundet frem til bruttofaktoriindkomsten for Færøerne for det sidste år, vi kender. Den var på 31.700 kr. På Bornholm, som det rimeligt kan sammenlignes med, lå den på 30.800 kr.

Jeg finder, at disse tal viser, at der ikke er rimelig grund til at give fortsat økonomisk støtte til en del af landet, som ikke selv yder til det fælles bedste.

Jeg har endvidere regnet på, hvad det ville betyde for færingerne, hvis de til næste år skulle indkalkulere i egne skatter, hvad der er sat fra til dem på næste års statsbudget, hvilket er 206 mill. kr. Jeg har beregnet det med en stigning på 9 pct. i de skatter og afgifter, som er betalt i det sidste skatteår, vi har kendskab til. Det bliver en samlet skatte- og afgiftsbyrde på 641 mill. kr., og det giver for hver person på Færøerne en byrde på 15.650 kr., mod sidste år en byrde i det øvrige Danmark på 16.862 kr.

Jeg har med baggrund i det, jeg her har sagt, tydeliggjort, hvorfor fremskridtspartiet må stemme imod dette lovforslag.

Formanden:

Der er en vældig talelyst blandt de medlemmer, der ikke har bedt om ordet.

Johan Nielsen (S):

Det ærede medlem hr. Erlendsson sagde en sætning, der kan stå som motto for alt, hvad han sagde her. Han sagde: jeg fatter ikke! Høje formand, har man lov til at kalde et æret medlem for et vrøvløhed?

Formanden:

Nej, helst ikke.

Johan Nielsen (S):

Vel, så kan jeg ikke sige det. Så lad mig nøjes med at citere en af jeres gamle kæmpeviser: Der plejer ingen viis kæmpe god sin styrke på stene at spilde.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg følger ingen trang til at gå ind i hr. Erlendssons langvarige forsøg på at overbevise medlemmerne om, at han har en opfattelse, som ikke deles af nogen som helst andre end fremskridtspartiet.

Jeg har tidligere over for hr. Erlendsson i udvalget gjort opmærksom på, hvordan vi opfatter den situation, hr. Erlendsson ikke kan opfatte, eller opfatter forkert. Jeg må sige, at det er en ganske speciel julegave, hr. Erlendsson her overleverer til Færøerne, men det er jo den indstilling, man almindeligvis har, ikke bare over for Færøerne.